

وانکومايسين:

دسته دارویی: آنتی بیوتیک (ضد باکتری)

موارد مصرف: در پیشگیری و درمان عفونت های ناشی از میکروارگانسیم هامصرف میشود

عوارض جانبی: این دارو باید با سرعت پایین به صورت انفوزیون تزریق شود و در صورت ایجاد هرگونه عوارض گفته شده در بیمار حتما قطع گردد و پروتوکل حساسیت تجویز شود و به بیمار درمورد حساسیت ایجاد شده توضیح داده شود

عوارض شایع:

قلبی عروقی: افت فشار خون همراه با

گر گرفتگی که گاهی تشدید یافته که به آن سندرم مرد قرمز میگویند ، فلبیت موضعی

سیستم اعصاب مرکزی : لرز و تب دارویی و سردرد

پوستی: راش پوستی به همراه خارش

گوارشی: تهوع و درد شکمی

تنفسی: دیس پنه (تنگی نفس)

تداخلات دارویی: در صورت ایجاد هرگونه از علایم زیر که مشخصات کلی تداخلات میباشند باید به اطلاع پزشک و پرستار رسانده شود

- تغییر در فلور نرمال دستگاه گوارش

- تشدید سمیت کلیوی

- تشدید سمیت گوشه

کاهش اثرات داروها توسط وانکومايسين:

واکسن ب.ث.ژ، واکسن وبا، واکسن حصه ، سدیم پیکوسولفات

افزایش اثرات داروها توسط وانکومايسين:

آمینو گلیکوزیدها (مانند آمیکاسین، جنتامایسین، نئومايسين)، داروهای بلاک کننده عصب عضله (مانند میواکوریوم، دوکساکوریوم، سوکسامتونیوم)

کاهش اثرات وانکومايسين توسط داروها:

عوامل کمپلکس ساز اسید های صفراوی (داروهای مورد استفاده در کاهش چربی خون بالا)

افزایش اثرات وانکومايسين توسط داروها:

پيپراسيلين، داروهای ضدالتهاب غير استروئیدی (مانند ناپروکسن، ایبوپروفن، آسپرین، دیکلوفناک،

مفنامیک اسید)

در مورد تداخل این دارو با غذا چیزی بیان نشده

آمیکاسین:

دسته دارویی: آنتی بیوتیک (ضد باکتری)

موارد مصرف: در درمان عفونت های جدی ناشی از باکتری ها مصرف میشود

عوارض جانبی: سمیت عصبی ، سمیت کلیوی ، سمیت شنوایی

تداخل دارویی:

در صورت مشاهده هرگونه از مشخصات کلی تداخلات بایستی به اطلاع پزشک و پرستار خود برسانید

- تغییر در فلور نرمال دستگاه گوارش
 - تشدید هایپوکلسمی
 - تشدید سمیت کلیوی
 - تشدید سمیت گوشه
-
- کاهش اثرات دارو ها توسط آمیکاسین:

واکسن ب.ث.ژ، واکسن وبا ، واکسن حصبه

- افزایش اثرات دارو ها توسط آمیکاسین:
- فراورده های حاوی سم بوتولینوم ، کولیستیمات، سیکلوسپورین و دارو های بلاک کننده عصبی عضلانی
- کاهش اثرات آمیکاسین توسط دارو ها:

سفالوسپورین ها و پنیسیلین ها

● افزایش اثرات آمیکاسین توسط دارو ها:

آمفوتریپسین بی ، سفالوسپورین ها، دیورتیک های لوپ ،مانیتول ،دارو های ضد التهاب غیر استروئیدی

تداخلات دارویی با غذا ذکر نشده است

سفتریاکسون:

دسته دارویی: آنتی بیوتیک (ضد باکتری)

موارد مصرف: این دارو در درمان عفونت های باکتریایی و به منظور پیشگیری از عفونت نیز مصرف می شود

عوارض جانبی:

پوستی: کشیدگی پوست، پینه(شایع) و احساس گرما در محل تزریق ، راش های پوستی(نسبتا شایع)

افزایش تعریق و خارش (نادر)

گوارشی: اسهال(نسبتا شایع)

تهوع و استفراغ ،نفخ ،سوءهاضمه(نادر)

قلبی و عروقی: گر گرفتگی ، تپش قلب، فلبیت

کلیوی: افزایش اوره و کراتینین سرم

سفازولین:

دسته دارویی: آنتی بیوتیک (ضد باکتری)

موارد مصرف: در درمان عفونت های متوسط تا شدید بیمارستانی مورد استفاده قرار میگیرد

عوارض جانبی: بسیار نادر

فلبیت موضعی، خارش راش پوستی ، کرامپ شکمی ،بی اشتها، اسهال ، تهوع ، واژنیت

تداخلات دارویی:

افزایش اثر دارو ها توسط سفازولین :

آمینو گلیکوزید ها، فنی توئین ، ریفامپین

کاهش اثرات دارو ها توسط سفازولین:

واکسن وبا ، واکسن حصبه ، واکسن ب.ث.ژ

تداخل با غذا نیز ذکر نشده است

پتیدین

نام ژنریک: پتیدین

نام تجاری: -

شکل دارویی:

- آمپول ۵۰ میلی گرم در ۱ میلی لیتر

- آمپول ۱۰۰ میلی گرم در ۲ میلی لیتر

طبقه بندی فارماکولوژیک: مخدر شبه تریاک

طبقه بندی درمانی: ضد درد، داروی کمکی در بیهوشی (مخدر شبه تریاک)

طبقه بندی مصرف در بارداری: رده (B) با مصرف مقادیر زیاد هنگام زایمان رده (D)

فارماکولوژی

اثر ضد درد: تیدین یک آگونیست مخدر با اثرات و قدرت اثر شبیه به مرفین است و فعالیت عمده آن در گیرنده های مخدر صورت می گیرد. مصرف این دارو برای برطرف کردن درد متوسط تا شدید توصیه شده است.

فارماکوکینتیک

جذب: زمان لازم برای شروع اثر ضد درد این دارو ۴۵-۱۰ دقیقه است. طول مدت اثر ۲-۴ ساعت است. پخش: به طور گسترده در سرتاسر بدن انتشار می یابد. متابولیسم: عمدتاً توسط هیدرولیز در کبد متابولیزه می یابد. دفع: حدود ۳۰ درصد در ادرار بصورت مشتق ان-دمتیل و حدود ۵ درصد آن بصورت تغییر نیافته دفع می شود.

موارد مصرف

- درد متوسط تا شدید

- قبل از عمل جراحی

موارد منع مصرف

حساسیت مفرط نسبت به این دارو یا ترکیبات مشابه آن

احتیاط

موارد احتیاط فراوان

آریتمی فوق بطنی، ضربه مغزی یا افزایش فشار خون داخل جمجمه ای (معیارهای نورولوژیک را مبهم می سازد)، دوران حاملگی و زایمان (به راحتی از جفت عبور می کند، نوزادان نارس بخصوص نسبت به اثرات مضعف تنفسی و CNS آگونیستهای مخدر حساس هستند).

موارد احتیاط

الف) اختلال کار کلیه یا کبد (احتمال تجمع این دارو یا طولانی شدن مدت اثر آن وجود دارد)، بیماریهای ریوی مانند آسم یا بیماری انسدادی مزمن ریوی (موجب کاهش فعالیت تنفسی و رفلکس سرفه می شود)، بیماریهای که تحت عمل جراحی مجاری صفراوی قرار می گیرند، (ممکن است باعث بروز حملات تشنجی شود)، بیماران سالخورده یا ناتوان که نسبت به اثرات جانبی و درمان دارو حساس تر هستند، بیماران مستعد به اعتیاد فیزیکی و روانی به این دارو (خطر اعتیاد به این دارو زیاد است).

ب) پتیدین اثرات شبه آتروپین دارد. مصرف این دارو در بیماران مبتلا به گلوکوم باید با احتیاط همراه باشد.

تداخلات دارویی

مصرف همزمان با داروهای دیگر مضعف (CNS داروهای ضد دردمخدر، بیهوش کننده های عمومی، آنتی هیستامین ها، فتونیازین ها، باربیتوراتها، بنزودیازپینها، داروهای تسکین بخش - خواب آور، داروهای ضدافسردگی سه حلقه ای، الکل و داروهای شل کننده عضلانی)، اثرات مضعف تنفسی و CNS، اثر تسکین بخش و کاهنده فشار خون را تشدید می کند.

مصرف همزمان با سایمتیدین ممکن است اثرات مضعف تنفسی و CNS را افزایش دهد و موجب بروز اغتشاش شعور، از دست رفتن حس جهت یابی، آپنه یا حملات تشنجی شود، در صورت نیاز به مصرف همزمان این داروها، کاهش مقدار مصرف پتیدین ضروری است.

مصرف همزمان با داروهای که بطور گسترده ای در کبد متابولیزه می شوند (مانند ریفامپین و فنی توئین)، موجب تجمع دارو و افزایش اثرات آن می شود. مصرف همزمان با داروهای آنتی کولینرژیک ممکن است موجب بروز انسداد فلجی روده شود.

مصرف یک آنتاگونیست مخدر در بیمارانی که نسبت به این دارو وابستگی فیزیکی دارند، ممکن است موجب بروز سندرم شدید قطع مصرف دارو شود.

مصرف همزمان با داروهای بیهوش کننده عمومی ممکن است موجب کاهش شدید فعالیت قلبی-عروقی شود. در صورت مصرف همزمان پتیدین با ایزونیاژید ممکن است اثرات جانبی ایزونیاژید تشدید شود. مصرف همزمان با داروهای مهار کننده مونوآمین اکسیداز (MAO) حتی در بیمارانی که تا ۱۴ روز قبل از مصرف، پتیدین استفاده کرده اند ممکن است موجب بروز واکنشهای پیش بینی نشده و گاهی اوقات مرگ آور شود. بعضی از این واکنشها با اغماء، ضعف تنفسی، سیانوز و کمی فشار خون مشخص می شود و در بعضی بیماران، تحریک پذیری بیش از حد، تشنج، تاکیکاردی، زیادهای دمایی بدن و زیادهای فشار خون بروز کرده است.

عوارض جانبی

اعصاب مرکزی: خواب آلودگی، اختلال در مرکز حسی، منگی، سرگیجه، هیجان، احساس سرخوشی، بی خوابی، آشفتگی، اغتشاش شعور، سر درد، لرزش، تنگ شدن مردمک چشم، حملات تشنجی، وابستگی روانی، تشنجات (به ازای مصرف مقادیر زیاد)

* تزریق نامناسب در مقابل یک تنه عصبی ممکن است موجب فلج اعصاب حسی - حرکتی شود که معمولاً (ولی نه همیشه) موقتی است.

قلبی - عروقی: تاکیکاردی، آسیستول، برادیکاردی، تپش قلب، کمی فشار خون، سنکوب پوست: تعریق، برافروختگی، بثورات پوستی، خارش، درد در محل تزریق، تحریک موضعی و سفتی بعد از تزریق زیر جلدی (بخصوص در صورت تکرار مصرف).

دستگاه گوارش: خشکی دهان، بی اشتها، اسپاسم های صغراوی (کولیک)، انسداد فلجی روده، تهوع، استفراغ، یبوست.

ادراری - تناسلی: احتباس ادرار یا تاخیر در دفع ادرار

سایر عوارض: ضعف تنفسی

*توجه: در صورت بروز حساسیت مفرط و حملات تشنجی آریتمی قلبی، مصرف باید دارو قطع شود.

نحوه نگهداری

دور از نور و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد نگهداری گردد. از یخ زدگی محافظت گردد.

بسته بندی

- آمپول ۵۰ میلی گرم در ۱ میلی لیتر: بسته بندی ۱۰ عددی
- آمپول ۱۰۰ میلی گرم در ۲ میلی لیتر : بسته بندی ۱۰ عددی

• Paracetamol Apotel

دسته دارویی: ضد درد ، ضد تب

شکل دارویی: آمپول تزریقی محتوی ۱ گرم پاراستامول در ۶.۷ میلی لیتر محلول تزریقی
مکانیسم اثر: جلوگیری از ترشح پروستاگلندین ها در CNS ، کاهش اثرات ضد التهابی محیطی، کاهش تب
با اثر مستقیم روی مرکز کنترل دما در هیپوتالاموس

موارد مصرف:

- تسکین موقتی درد های خفیف تا متوسط ، خصوصا بعد از اعمال جراحی
- درمان سریع الاثر تب
- تسکین اورژانسی هیپرترمی و درد وقتی تجویز اشکال داروئی دیگر، ممکن نباشد.

موارد توجه:

- در افراد با نارسائی کبدی و کلیوی با احتیاط مصرف شود.
- در افراد الکلیسم ، دچار سوء تغذیه و دهیدراته با احتیاط مصرف شود.
- در افراد حساس به پاراستامول منع مصرف دارد.
- در افراد با نارسائی کبدی حاد منع مصرف دارد.
- دوزهای بالاتر از میزان تجویز باعث ایجاد مسمومیت و صدمات جدی به کبد می شود. اولین علائم مسمومیت ۲ یا ۴ تا ۶ روز بعد از تجویز مشاهده می شود. بعد از مشاهده علائم مسمومیت باید آنتی دوت تراپی سریع انجام شود.

دوز مصرف:

هر آمپول پاراستامول قبل از تزریق حتما باید با ۱۰۰ میلی لیتر از محلول سدیم کلراید ۰.۹٪ تزریقی مخلوط گردد و سپس به صورت وریدی انفوزیون شود. بین هر دو تزریق نیز باید ۴ ساعت فاصله زمانی باشد.

بزرگسالان با وزن بالای ۵۰ کیلوگرم: ۱ گرم پاراستامول ۴ بار در روز هر آمپول در ۱۰۰ میلی لیتر از محلول نرمال سالین تزریقی مخلوط گردد حداقل باید بین هر دو تزریق ۴ ساعت فاصله زمانی باشد و دوز روزانه پاراستامول نباید از ۴ گرم تجاوز نماید.

بزرگسالان با وزن کمتر از ۵۰ و کودکان بیشتر از ۳۳ کیلوگرم (حدود ۱۱ ساله): ۱۵ میلی گرم پاراستامول به ازاء هر کیلو وزن بدن در هر نوبت و ۴ بار در روز. در صورت اختلاط محتویات یک آمپول در ۱۰۰ سی سی سرم سدیم کلراید ۰.۹٪، معادل با ۱.۵ میلی لیتر از محلول حاصله به ازاء هر کیلو وزن بدن. دوز روزانه نباید از ۶۰ kg/mg (تقریباً معادل ۳ گرم پاراستامول) تجاوز نماید.

کودکان با وزن ۱۰ تا ۳۳ کیلو گرم (۱ تا ۱۱ ساله): ۱۵ kg/mg وزن بدن ۴ بار در روز. در صورت اختلاط محتویات یک آمپول در ۱۰۰ سی سی سرم سدیم کلراید ۰.۹٪، معادل با ۱.۵ میلی لیتر از محلول حاصله به ازاء هر کیلو وزن بدن. ماکزیمم میزان مصرفی در طول یک روز نباید از ۶۰ kg/mg (تقریباً معادل ۲ گرم پاراستامول) تجاوز نماید.

نوزادان با وزن کمتر از ۱۰ کیلو گرم (زیر یک سال): ۷.۵ میلی گرم پاراستامول به ازاء هر کیلو وزن بدن در هر نوبت و ۴ بار در روز. در صورت اختلاط محتویات یک آمپول در ۱۰۰ سی سی سرم سدیم کلراید ۰.۹٪، معادل با ۰.۷۵ میلی لیتر از محلول حاصله به ازاء هر کیلو وزن بدن. دوز روزانه نباید از ۳۰ kg/mg تجاوز نماید. در افراد با نارسائی کلیوی حاد: در این بیماران با کلیرانس کراتین کمتر از ۳۰ min/ml باید فاصله بین دو تزریق تا ۶ ساعت افزایش یابد.

محلول تزریقی باید در زمان بیشتر از ۱۵ دقیقه انفوزیون گردد.

مسمومیت دارو: درصد ابتلا به مسمومیت در افراد مسن ، کودکان ، بیماران مبتلا به نارسائی کبدی، الکلیسم ، سوء تغذیه ، بیمارانی که القاء کننده های آنزیم مصرف می کنند، بیشتر است.

علائم مسمومیت معمولاً بعد از ۲۴ ساعت آغاز می شود و شامل: تهوع ، استفراغ ، بی اشتهائی ، رنگ پریدگی و درد شکمی. تجویز آنتی دوت ان- استیل سیستئین به صورت خوراکی یا وریدی ، بسته به میزان مسمومیت، به فواصل زمانی ۱۰ ساعت انجام می شود.

عوارض جانبی:

گمتر شایع: کاهش فشار خون ، تنگی نفس، افزایش سطح ترانس آمیناز به ندرت: ازدیاد حساسیت (راش پوستی تا ایجاد شوک آنافیلاکتیک)، ترومبوسیتوپنی ، خونریزی بینی و لثه

تداخلات:

پروبنسید: در صورت مصرف همزمان بایستی دوز پاراستامول کاهش یابد.
سالیسیلامید: باعث کاهش سرعت کلیرانس پاراستامول می شود.
داروهای القاء کننده آنزیم ها با احتیاط مصرف شود.

مصرف در حاملگی و شیردهی: در حاملگی جزء گروه B و باید کاملاً با تجویز و تحت نظر پزشک معالج انجام گیرد. در شیر ترشح می شود.

نکات قابل توصیه: در صورتی که مصرف دارو فراموش شد و زمان مصرف دوز بعدی رسید ، لازم به دو برابر کردن میزان مصرف نمی باشد.

منبع : داروهای ژنریک ایران ۱۳۹۰ با مقدمه دکتر احمدرضادهپور استاد فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران - تالیف مرجان رسولی

تهیه کننده: فائزه بنی اسدی، منیژه کریمدادی

مرکز آموزشی درمانی شفا

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان کرمان

عنوان سند: مجله دارویی آموزش به بیمار بخش ارتوپدی

کدسند: NO-BK-338

ویرایش: اول

تاریخ: ۱۴۰۱/۵/۱۱

صفحه: ۱ از ۱